

continerent: quo minus ad illos sui agellū: atq;
 ad rustici carūq; opus sui rediret. Nos igitur
 clarissimos viros/ quoz excelsis ars tantus sp̄te
 dor virtutis relucebat. i paupertate atq; iopia:
 muentes inobiles aut miseros dicemus? Erue
 ne quisq; tā ex p̄s rōm̄s/ qui nō illos nobilissi
 mos nocet: quoz meritis nobilitas/ et euz
 nobilitate paupertas constare possit. Nec quis
 putet honesti et gloriosi paup̄is oīo nulla
 eē liberalitatem. Cum ē viri illi clarissi
 mi p̄riāz inebantur/ atq; a noua imp̄ia
 querebant/ tū in pulcherrimis muneribz.
 r. p. aīoz oportunitatibz siue inebant.
 cum cumq; suoz iniurias propulsabant/ nō
 ne simuz ad liberalitatēz genus uidebant?
 qui nō expeculatibz comodis exēct libertates
 equidem nō utupando reor. Si paucis pōt
 eē liberalis/ necesse ē ē ad b̄neficiū
 tū impotentior fiat. q̄tū ex patrimonio de
 traxit/ At qui i rebus publicis aut p̄uatis
 ope atq; offō prodesse nititur: tanto i dies libe
 ralior eē pōt. quanto maiore in. re. pu. au
 toritate/ et q̄ plurima aīoz p̄sicia frequē
 eius b̄neficiis adeptus ē. Magna ergo eē pōt
 cornelli paup̄is clari nobilitas. n̄ iopia ab
 illo q̄ admittit nobilitatē. Nulli ē virtutis gra
 dum aufert modesta paupertas: Namq; hoc
 pulcherrimuz m̄us hōi eque a nā tribuū
 est: ut quisq; virtutes consequi possit. cum
 sedes in penetralibz m̄ sita ē. nō intemeri
 tate fortune. Nec ulla fors tā dura ē/ aut tā
 acerba. que q̄ hōi virtutes eripere possit. Nec
 ulla tam florens/ aut tā iocunda. que cuiq;
 ignauo/ aut stordi naleat q̄tiaz afferre. Naz